

Subota, 7. 2. 2026. Svagdan

MISNA ČITANJA: 1Kr 3,4-13; Ps 119,9-14; Mk 6,30-34

PRIGODNA PROPOVIJED

Isus se sažalio vidjevši silan svijet koji bijaše *kao ovce bez pastira*. Što bi značio taj izraz? Kakvi su ti ljudi bili? Prema kontekstu možemo zaključiti da su bili slabo upućeni, nesigurni, uznemireni, izrazito zainteresirani i jako nestrpljivi, željni nečega novoga, nečega drugačijeg u čemu otkrivaju smisao, dobrotu, mir. Na drugom mjestu evanđelist Matej kaže da su bili *izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira*. Jednom riječju bili su vrlo slični današnjim ljudima. Posla preko glave, briga, umora, nesigurnosti, nevjerice, strahova, čežnje za nečim što će ih umiriti, odmoriti, zadovoljiti, osigurati. Isus je samilosno suosjećao s njima pa ih je počeo poučavati o mnogočemu. Isusova žalost nad bolom ljudi koje je promatrao i njegov odgovor u poučavanju govori nam da Gospodin brine za čovjeka. Nije mu svejedno kako se čovjek osjeća, kroz što prolazi, kako živi. Iako Bog zna da će na kraju sve biti dobro jer, kako čitamo u Svetom pismu, *Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube*, sve, dakle, okreće na dobro, opet ne želi ostaviti čovjeka u strahovanju do toga trenutka. Posvećuje mu se, s njim ostaje, ohrabruje ga, tješi, usmjerava, poučava ga mnogočemu. Otvara mu dušu da može primiti sve duhovno bogatstvo koje posredstvom Crkve daruje čovječanstvu.

Božju brigu traže i današnji ljudi, trebaju više nego tjelesnu hranu hranu duše – svetu euharistiju. Rekao je sv. Padre Pio da bi *svijet lakše preživio bez sunca nego bez svete mise*. Sv. Ivan Marija Vianney ovako kaže: *Bez presvete euharistije ne bi bilo nikakve sreće na ovom svijetu, život ne bi bio podnošljiv. Kad primamo svetu pričest, primamo našu radost i našu sreću. Idimo dakle k svetoj pričesti, moja braćo, dolazimo k Isusu s ljubavlju i pouzdanjem! Primajmo ga kao hranu duše! Živimo od njega, da za njega možemo živjeti. Ne recimo da nemamo vremena, da imamo previše posla. Zar nije božanski Spasitelj rekao: Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti! Zar bismo se mogli jednom ovako nježnom i ljubaznom pozivu opirati?!*

Božja briga za čovjeka, o čemu nam svjedoči njegova objava, naravna i nadnaravna, tako je jasna i očita, tako ustrajna i snažna. Ona oduvijek traži put do čovjeka. Isus je htio da taj put bude u sigurnosti Crkve, htio je otkrivati nam svoju brigu, liječiti naše rane, nadahnjivati i poučavati svojim Duhom, hraniti nas svojim Tijelom, po rukama svećenika.

I s druge strane, s naše strane, mora se očitovati briga koja traži svoju povezanost s Bogom. Moramo dopustiti da se naš duh i um odgaja za razumijevanje Boga. To nije moguće bez produbljivanja molitvenog i sakramentalnog života, a on nije moguć bez Crkve i njezinih pastira. Zato si moramo uvijek iznova osvješćivati svoju ulogu i odgovornost u izgradnji ljepote Crkve i u stvaranju klime da duhovna zvanja budu plodno tlo na kojem će rasti prilike za naše susrete s Gospodinom. Neka on vidi brigu koju će pokazati naše ustrajne i iskrene molitve za sveta postojeća i nova duhovna zvanja.

MOLITVA VJERNIKA

Gospodine Isuse Kriste, ti si rekao: „Žetva je velika a radnika malo. Molite dakle Gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju.“ Mi se odazivamo tvome pozivu i molimo te govoreći:

Gospodine, usliši nas!

1. Gospodine, brineš se za svoju Crkvu i šalješ radnike koji će joj donositi tvoju brigu. Ti si ju povjerio Papi, biskupima i svećenicima, ti ih i vodi i daj da vjerno nasljeđuju tebe koji si život dao za svoje stado, molimo te!
2. Gospodine, daj našoj Crkvi dovoljan broj svetih svećenika, redovnika i redovnica, molimo te!
3. Probudi, Gospodine, u našim obiteljima nesebičnu ljubav za životom, da naši roditelji s radošću primaju djecu koja će biti spremna staviti se u službu Crkvi i narodu, molimo te!
4. Pomozi našim mladima da shvate veličinu tvoje ljubavi te hrabro prihvate svećeničko ili redovničko zvanje koje im ti nudiš, molimo te!
5. Za svećenike, redovnike i redovnice koji su prešli iz ovozemnog u vječni život, privedi ih vječnom gledanju tvoga lica, molimo te!

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru i Vođo naš, vodi nas trajno svojom blagom prisutnošću, da Crkva iz dana u dan napreduje u vjeri, nadi i ljubavi. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

UVODNA MISAO

Gospodine Isuse, u devetnici u čast blaženog Alojzija Stepinca želimo slijediti njegov trag koji nas približava tebi, živome, vječnome Bogu, čije Srce kuca u Presvetoj Euharistiji, čiji nas pogled miluje u Presvetom Oltarskom Sakramentu, čija živa riječ liječi naše duše i tijela i osposobljava nas da zajedno s blaženim Alojzijem možemo nepokolebljivo „slijediti nauku križa te bez ikakva straha braniti katoličku istinu. Nositi križ ne samo strpljivo, nego radosno, s ljubavlju i žarom“.

Jedino nas tvoja prisutnost u toj odlučnosti može održati, Gospodine, zato dolazimo k tebi. Želimo jedino tebe, svjesni da je sva snaga, sva ljepota i sva sreća samo u tebi. Podsjećaju nas na to blaženikove riječi: „Mi smo došli da oživimo našu vjeru u Krista pod prilikama kruha u Presvetom Sakramentu. Koliko god se divimo stvaralačkim djelima Božjim, nema stvari koja bi bila tako vrijedna našeg udivljenja kao što je Presveta Euharistija. U njoj odsijeva Božja moć, Božja dobrota, Božja darežljivost i Božje milosrđe više negoli u samom stvaranju i upravljanju svijeta. Lijepo je i krasno zvjezdano nebo, zemlja s nebrojenim svojim čarima, zadivljuje nas red koji vlada u svemiru. Sve ovo toliko govori o beskrajnoj moći Božjoj koja se za svaku i najsitniju stvarcu stara da je pobožni psalmist iz dubine duše uzviknuo: *Gospode, gospodaru naš, kako je divno ime tvoje po svoj zemlji!* (Ps 8, 1) Ali kad govorimo o Presvetoj Euharistiji, onda moramo reći da je ona čudo nad čudesima ljubavi Božje prema nama bijednim ljudima.“ (Iz propovijedi bl. Alojzija Stepinca, 1939. g.)

IZ KNJIGE PSALAMA

*Gospodnjom su riječju nebesa sazdana
i dahom usta njegovih sva vojska njihova.
Vodu morsku on sabire kao u mješinu
i bezdane stavlja u spremišta.
Blago narodu kojemu je Gospodin Bog,
narodu koji on odabra sebi za baštinu!
Oko je Gospodinovo nad onima koji ga se boje,
nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:
da im od smrti život spasi,
da ih hrani u danima gladi.
Naša se duša Gospodinu nada,
on je pomoć i zaštita naša.
Srce nam se u njemu raduje,
u njegovo sveto ime mi se uzdamo.
Neka dobrota tvoja, o Gospodine, bude nad nama,
kao što se mi u tebe uzdamo!*

RAZMATRANJE I MOLITVA

„O ljubeznoj providnosti Božjoj govori svaki dan, svaka travka, svaki crvić, svaka ptica, svaka riba, svaka zvijerka, svaki potočić, svaka zvijezda, zrak i more, nebo i zemlja. *I hvale je Njegove puna zemlja!* (Hab 3,3). Padnimo dakle danas na koljena pred Isusom i istresimo srce svoje pred Njim. Bože, umnoži nam vjeru i ufanje! Umnoži nam vjeru, da se ništa ne zbiva bez tvoga dopuštenja na zemlji. Umnoži nam vjeru, da se ništa ne može desiti nikom od nas osobno prije nego ti dadeš dozvolu. Umnoži nam ufanje, da ti želiš u svim stvarima ne našu nesreću nego naše istinsko dobro.“ (Iz propovijedi bl. Alojzija Stepinca na Božić 1941. g.)

Gospodine, razmatrajući riječi i život tvojega sluge i prijatelja, našega blaženog pastira i mučenika Alojzija Stepinca, otkrivamo poziv koji povjeravaš i nama danas – poziv da ne odustajemo nikada od svojih svetinja. Ti, Gospodine, naša si najuzvišenija svetinja, ti i tvoja Crkva u koju nas okupljaš da zajedno budemo snažniji i sigurniji. Blaženi Alojzije rekao je: „Trpjeti i raditi za Katoličku Crkvu. Od ovih principa ne odstupamo nikada, makar uz cijenu života.“ Uz te svoje riječi on je stajao do kraja. Daj i nama snage da ustrajemo u borbi za ljepotu tvoje Crkve, bez obzira na sve napasti koje nas žele pokolebati, daj nam mudre poniznosti i neustrašive hrabrosti kakvu je njegovao blaženi Alojzije da možemo s njime svjedočiti: „Ako radi vjere treba trpjeti, trpjet ćemo, ako u zatvor u zatvor, ako umrijeti umrijeti, ali sotoni popustiti – to nikada! Radije umrijeti nego izdati Crkvu svetu Božju.“

Gospodine, mi smo svjesni da i danas naša Crkva treba pastire poput blaženoga Alojzija. I njegove nas riječi podsjećaju na važnost svećeništva: „Svećenici su sol zemlji. Njima je Božanski Otkupitelj Isus Krist povjerio djelo svoga Otkupljenja, da ga kroz vjekove primjenjuju dušama. On je njima povjerio vječno spasenje duša, a preko toga i vremeniti blagoslov i sreću svijeta. Da bi to svoje poslanje svećenici izvršavali prema nakanama Spasiteljevim, potrebno je da svako svećeničko srce gori od svete ljubavi prema Bogu i prema dušama. (...) Da ostanu vjerni tim milostima svoga zvanja i da ih primaju u izobilju, sam Spasitelj, naš vrhovni i vječni Svećenik, molio je na Zadnjoj večeri za apostole i svećenike.“

Isuse, podaj nama razumijevanje da su naše molitve za dobre, svete svećenike tebi mile, a njima potrebne. Koliko su važne molitve sakrivenih i nepoznatih duša, svjedoči bl. Alojzije u svojim pismima kada kaže: „Mogu Vam reći, da sam se osjećao mnogo zadovoljniji u tamnici u Lepoglavi, nego u nadbiskupskom dvoru u Zagrebu. Zar to nisu čudesa milosti Božje, isprošene molitvama tolikih dobrih duša?“

Blagoslovi, Gospodine, naše svećenike i daj da nasljeđuju u hrabrosti i ljubavi prema Crkvi svijetli primjer bl. Alojzija i donose nam iskrenih srdaca tvoju sakramentalnu prisutnost. Samo tebe trebamo, Gospodine, a ti si želio biti s nama po njihovim rukama. *Sačuvaj ih u svom imenu; očuvaj ih od Zloga; i posveti ih u istini.*

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva.

Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dodji Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu